

Architectus

2006
Nr 1(19)

Nasi mistrzowie

Janusz Rębielak¹

Wojciech Marszałek

W październiku roku 2004 Pan mgr inż. Wojciech Marszałek obchodził jubileusz 70. rocznicy urodzin. Należy on do grona niezwykle cenionych nauczycieli akademickich, od kilkudziesięciu lat stale obecnych w życiu społeczności Wydziału Architektury Politechniki Wrocławskiej. Jego barwna osobowość oraz cechy charakteru – w połączeniu z serdeczną przyjaźnią, jaką dzielił z wzajemnością ze studentami i sumienność w przekazywaniu rzetel-

Ryc. 1. Wojciech Marszałek w latach siedemdziesiątych XX w.

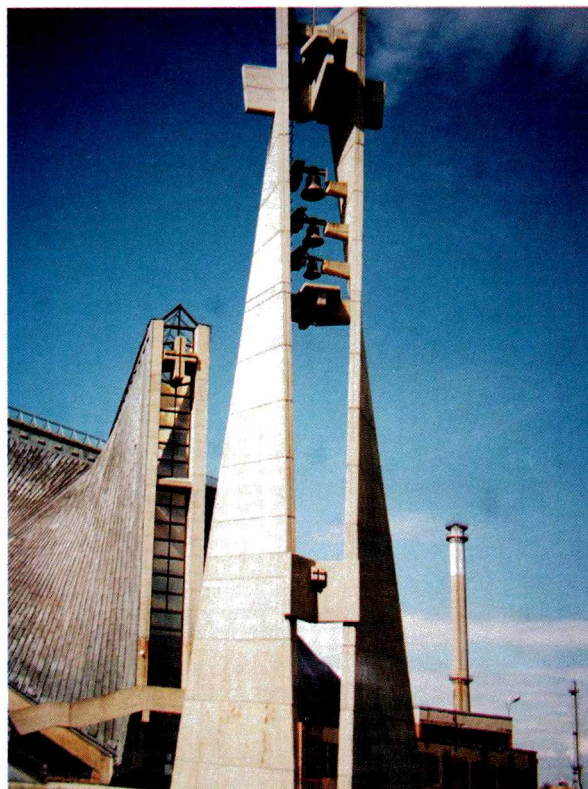
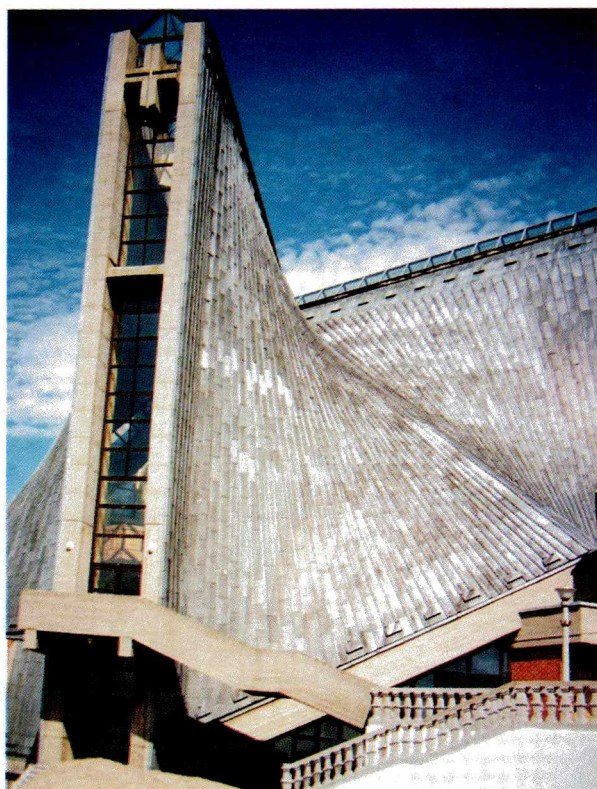
nej wiedzy inżynierskiej – zyskały mu szacunek i uznanie co najmniej dwóch pokoleń adeptów architektury, studiujących na naszym Wydziale. Swoją olbrzymią wiedzą praktyczną chętnie dzieli się ze współpracownikami, zarówno w projektowaniu różnego rodzaju konstrukcji, jak i ze studentami, zachęcając zawsze do stosowania możliwie najbardziej efektywnych rodzajów układów konstrukcyjnych. To olbrzymie doświadczenie umożliwia mu szybką, trafną i precyzyjną ocenę danego rozwiązania za pomocą niezwykle prostych narzędzi obliczeniowych.

Do legend Wydziału przeszedł już tzw. patyk, czyli suwak logarytmiczny p. Wojciecha Marszałka, na którym to *patyku* wykonuje on błyskawicznie najbardziej skompli-

¹ Profesor Janusz Rębielak jest kierownikiem Zakładu Konstrukcji i Budownictwa Ogólnego.

Ryc. 2. Teatr im. Jana Kochanowskiego w Opolu: projekt – Julian Duchowicz, Zygmunt Majerski, projekt konstrukcji – Oskar Mucha, współpraca techniczna Wojciech Marszałek, lata 1963–1965

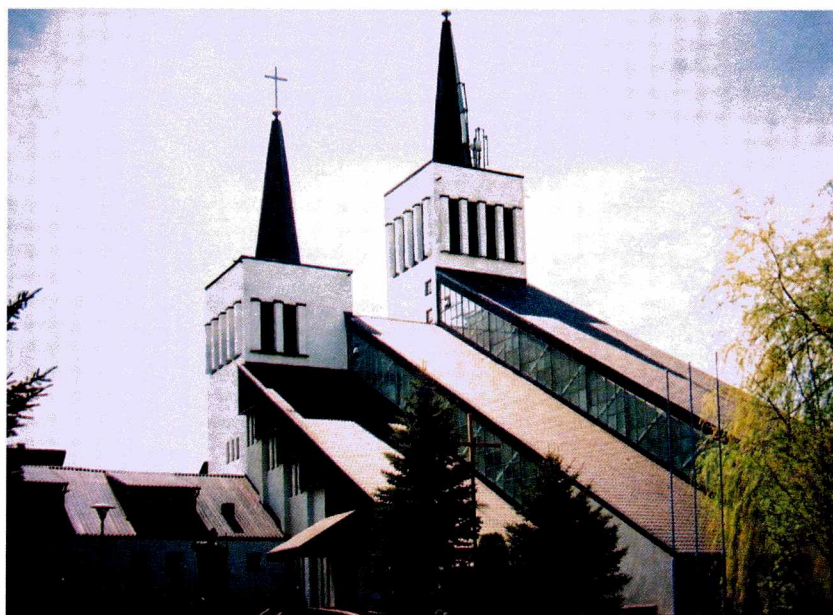

Ryc. 3. Kościół pw. św.św. Barbary i Józefa Robotnika w Zgorzelcu, projekt arch. – Wojciech Kurowski, projekt konstrukcji – Wojciech Marszałek, realizacja w latach 1983–1989

Ryc. 4. Widok konstrukcji stropu w kościele dolnym Kościoła pw. św.św. Barbary i Józefa Robotnika w Zgorzelcu

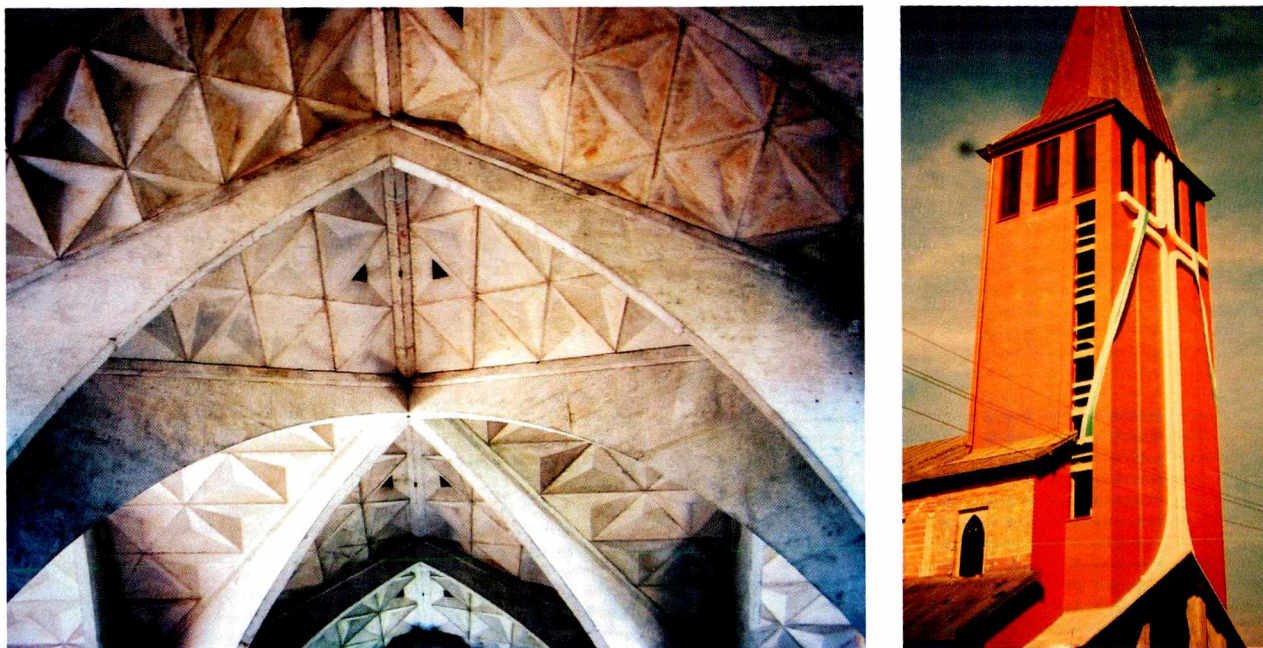

Ryc. 5. Kościół pw. św. Brata Alberta w Sędziszowie, proj. arch. Józef Gierczak, proj. konstrukcji Wojciech Marszałek, realizacja w latach 1993–2000

Ryc. 6. Widok konstrukcji dachu nawy głównej kościoła pw. św. Brata Alberta w Sędziszowie

Ryc. 7. Kościół pw. św. Siostry Faustyny na Biskupinie we Wrocławiu, projekt – arch. Zdzisław Mieczkowski, projekt konstrukcji – Wojciech Marszałek, realizacja w latach 1999–2004: widok sklepienia nawy i widok wieży kościoła

kowe obliczenia statyczne, nawet bardzo złożonych form konstrukcji. Wiele roczników dyplomantów Wydziału Architektury wspomina małą, ale bardzo precyzyjną lornetkę teatralną p. Wojciecha, za której pomocą wyłowił on niejedną – i nie tylko konstrukcyjną – błąd w projektach dyplomowych. Zwykle bardzo spontaniczna jego reakcja na aktualny stan danego projektu kursowego lub dyplomowego była zawsze podyktowana życzliwym dążeniem do jak najlepszej jego korekty i poparta logicznym uzasadnieniem konieczności wnioskowanych przez niego zmian. Wiele osób zapamiętało pasję, z jaką oddaje się on pracy dydaktycznej i dzięki temu zaangażowaniu w sposób bardzo efektywny przekazuje swoją cenną wiedzę teoretyczną oraz wnioski z wieloletniej, stałej, praktycznej, działalności inżynierskiej.

Wykonuje on także społecznie wiele prac na rzecz Wydziału Architektury oraz całej Politechniki Wrocławskiej. Bardzo aktywnie uprawia turystykę i narciarstwo, organizując wyjazdy grupowe z udziałem środowisk nie tylko akademickich. Jako lwowianin bardzo aktywnie działa w Towarzystwie Miłośników Kresów Południowo-Wschodnich i Lwowa, przybliżając znajomość tradycji i kultury tych dawnych obszarów Rzeczypospolitej osobom pochodzącym z innych regionów naszego kraju.

Wojciech Marszałek urodził się we Lwowie 20 października 1934 r. Jego ojciec, Karol, ukończył z wyróżnieniem Politechnikę Lwowską i pracował jako inżynier geodeta-mierniczy, prowadząc własną firmę, w latach trzydziestych ubiegłego stulecia natomiast jako wykładowca na Politechnice Lwowskiej we Lwowie. Matka Maria, z domu Korzeniowska, była nauczycielką muzyki.

Naukę w Szkole Powszechnej rozpoczął w roku 1941 we Lwowie, podczas okupacji niemieckiej. Przez krótki czas jego kolegą szkolnym był Jacek Kuroń. W roku 1944 jego rodzina ewakuowała się do Ojcowa, po wyzwoleniu natomiast do Krakowa, a w końcu lipca 1945 r.

przeniosła się do Wrocławia, gdzie ukończył on szkołę powszechną.

Został następnie uczniem Liceum Budowlanego przy ul. Dawida we Wrocławiu. W roku 1953 zapisał się na Wydział Inżynierii Lądowej Politechniki Wrocławskiej. Podczas studiów pracował w pracowni geodezyjnej Biura Projektów Budownictwa Komunalnego. W latach 1962–1965 był asystentem Profesora Oskara Muchy w Katedrze Konstrukcji Budowlanych na Wydziale Architektury Politechniki Wrocławskiej.

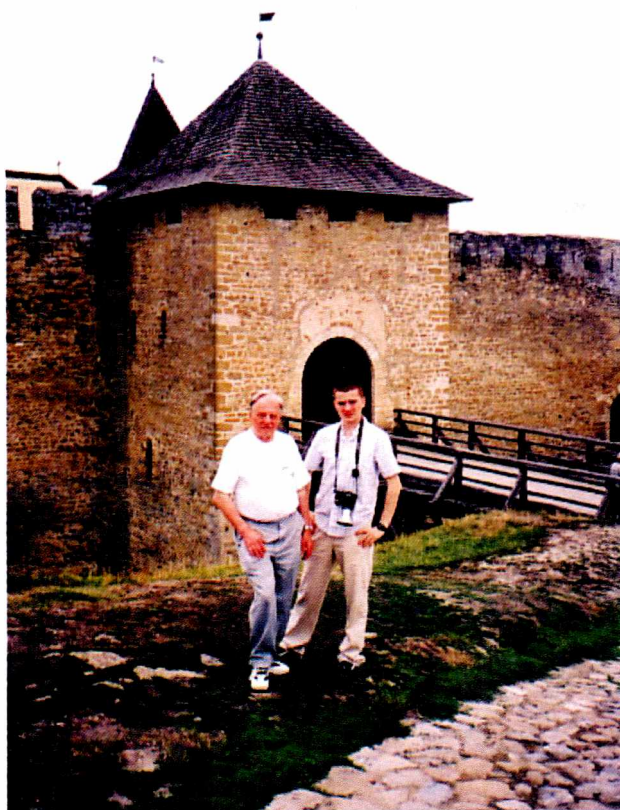
W tym czasie pracował także nad opracowaniem projektu technicznego konstrukcji Teatru im. Jana Kochanowskiego w Opolu.

W latach 1965–1976 pracował we Wrocławskim Przedsiębiorstwie Budownictwa Przemysłowego Nr 1 we Wrocławiu, na stanowisku kierownika budowy. W tym okresie realizował następujące budowy: rozbudowę Zakładów Mięsnych we Wrocławiu, następnie obiekt w okolicy pl. Grunwaldzkiego: budynek mieszkalny przy zbiegu ulic Grunwaldzkiej i Sienkiewicza, obiekty dydaktyczno-badawcze Politechniki Wrocławskiej, budynek C6 Instytutu Inżynierii Chemicznej, budynek C7 Instytutu Budownictwa, budynki F1, F2 i F3 dla Katedry Tworzyw Sztucznych i Nafty przy ul. Bujwida.

Kolejnymi znaczącymi realizacjami są m.in.: Dom studencki *Jubilatka* przy ul. Wojciecha z Brudzewa, *Stadion Budowlanych* przy ul. Dembowskiego, rozbudowa i przebudowa Wytwórni Filmów Fabularnych.

W latach 1976–1980 pracował w Biurze Studiów i Projektów Służby Zdrowia we Wrocławiu, na stanowisku starszego projektanta, projektując budynki szpitalne, przychodnie, kotłownie. Podczas pracy na budowie w latach 1972–1976 prowadził zlecone zajęcia dydaktyczne z przedmiotu mechanika budowli na Wydziale Architektury.

Ryc. 8. Widok kościoła pw. Nawiedzenia Najświętszej Marii Panny w Karpaczu, projekt arch. – Antoni Bil, projekt konstrukcji – Wojciech Marszałek, realizacja w latach 1979–1981

Ryc. 9. Wojciech Marszałek z synem Karolem na tle twierdzy w Chocimiu w lipcu 2004 r.

Od roku 1980 do chwili przejścia na emeryturę pracował na Wydziale Architektury Politechniki Wrocławskiej, na stanowisku starszego wykładowcy, prowadząc wykłady i ćwiczenia z mechaniki budowli, konstrukcji stalowych, żelbetonowych i murowanych oraz konstrukcje w konserwacji zabytków, fundamentowanie i prawo budowlane.

Oprócz tego Wojciech Marszałek projektował liczne obiekty sakralne: kościół w Zgorzelcu (konstrukcja żelbetonowa o powłoce paraboli hiperbolicznej grubości 10 cm i rozpiętości do 32 m), przedłużenie kościoła w Karpaczu, kościół w Lubiniu na Przylesiu, kościół w Sędziszowie k. Jędrzejowa, kościół we Wrocławiu na Biskupinie, wieżę kościoła św. Jana w Legnicy, wieżę stalową w kościele św. Elżbiety przy ul. Grabiszyńskiej we Wrocławiu.

W latach 1985–2000 pracował w Zakładzie Badawczo-Wdrożeniowym Inżynierii Ochrony Środowiska Politechniki Wrocławskiej jako projektant konstrukcji oczyszczalni ścieków, za którą otrzymał patent. Wykonywał liczne ekspertyzy budowlane oraz prowadził liczne nadzory budowlane, jak choćby obiektów Biblioteki *Ossolineum* i Uniwersytetu Wrocławskiego. Posiada uprawnienia konserwatorskie do projektowania i realizacji obiektów nieruchomości.

Pan mgr inż. Wojciech Marszałek oprócz działalności zawodowej i dydaktycznej zajmował się organizowaniem obozów narciarskich na Śnieżniku, w *Samotni*; jego cechy charakteru sprawiały, że był zwykle wyróżniającą się osobowością. Podczas jednego z obozów narciarskich, w roku 1965, w *Samotni*, jego uczestnicy zainscenizowali dowcip, polegający na tzw. porwaniu. Podówczas doktor, Tadeusz Zipser wraz z profesorem Waldemarem Wawrzyniakiem, panią Anną Ostromęką z bratem oraz z panią Martą Ferencowicz, w sposób podstępny, w dniu imienin Wojciecha Marszałka, zwaбили go do olbrzymiego wiklinowego kosza i zawieźli kosz z zawartością samochodem do profesora Oskara Muchy. Kosz ten zostawiono pod drzwiami

Ryc. 10. Wojciech Marszałek obecnie

domu profesora, z następującym napisem: *Zawartość: młody uczyony – nie przewracać*, a sami, będąc ukrytymi w krzakach, obserwowali całą sytuację. Po otwarciu kosza profesor bardzo ucieszył się z prezentu.

Sytuacji takich, jak i podobnych, można przytoczyć wiele z bogatego życiorysu Wojciecha Marszałka, co zazwyczaj dodaje niepowtarzalnego i sympatycznego koloru zdarzeniom, w których uczestniczy.

Przyjazne cechy charakteru, w połączeniu z olbrzymią wiedzą zawodową sprawiają, że mgr inż. Wojciech

Marszałek jest wykładowcą niezwykle cenionym zarówno przez studentów, jak i kadre naukową Wydziału Architektury Politechniki Wrocławskiej.

Z okazji Jubileuszu, w imieniu społeczności Zakładu, składam Panu Wojciechowi Marszałkowi wyrazy serdecznego podziękowania za długą i owocną pracę dydaktyczną, wraz z życzeniami wszelkiej pomyślności oraz długich lat spektakularnej działalności zarówno inżynierskiej, jak i zawodowej.

Janusz Rębielak

